

ri vjen pas, pastaj kunbaret, pas këtyreve nusja me vjerën, dhe më në fund fisi e miqtë.

Një djalë dhjetë-vjeçar e shpie nusen ke kroji për të mbushur ujë. Mbush ibrikun dhe kthehet në shtëpi, ku u shie të gjithëve për të larë pak duart. Djalit të vogël i fal një palë gjalma për opingat. Në tërë këtë kohë kujdeset të mos lëshojë ujën të vejë pik pik, po si xhurkë.

Mbrëmanet një djal i vogël i zbath opingat nuses dhe brenda n' aro gjen një koronë, të cilën e kish vënë që kur u nis prej shtëpisë së saj.

Kur mbarohet dasma të gjithë miqtë lenë mi sufrën nonjë dhunti sipas fuqisë. Kush fal dy korona, kush tri, dhe kush më tepër.

Më të hikurit të gjith ata që kanë sjellë deshij formojnë një vark n' obor, edhe nusja u heth mi supt si dhunti nga një palë çërape; grave u fal straveca.

Pas kësaj seremonie gjithë cili largohet edhe niset për në shtëpin' e tij. Këtë punë bën edhe vjera e dhëndërit, e cila me këtë mënyrë le të qetë nus' e dhëndër.

E kanë për turp të vajturit e dhëndërit ke shtëpia e vjerës, si para martesës ashtu edhe pas. Kjo mund të shëkohet më mirë edhe nga këto fraza: